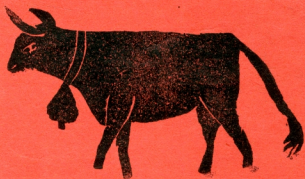
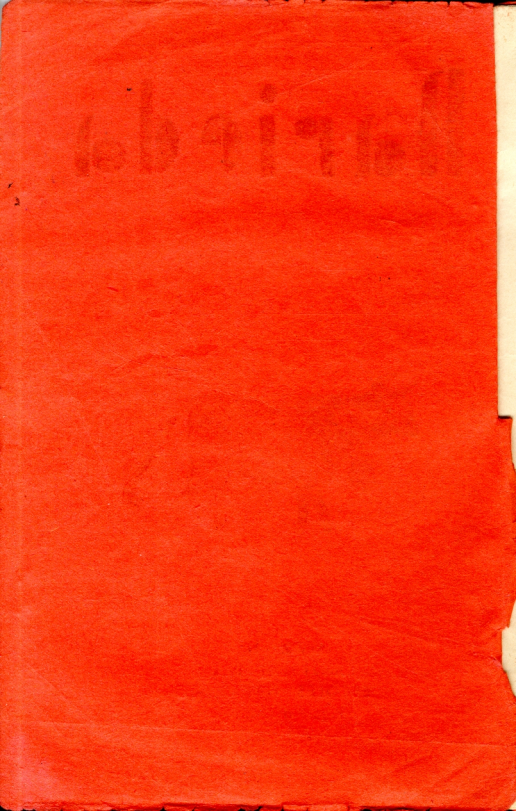

Marrieda

Any 2° - N° 7
Juny i Juliol 1936
ESCOLES NACIONALS
Figols d'Organyà
(Lleida)

Año 2º - Nº 7   Junio y Julio   1936

ROMERIA

El primer día del mes de Junio los niños y niñas de las escuelas asistimos a una típica romería que se celebra en la cima de una montaña que está a más de mil metros sobre el nivel del mar .

Se conoce la tal montaña por el nombre de Sta. Fé .

Yo me levanté antes de las cuatro de la mañana. Junto con otra compañera de colegio, su madre y hermana nos dirigimos a Orgañá, donde esperamos a los escolares y Sres. Maestros que ha -

bian de llegar de Figols y cuyo trayecto lo hicieron en camión .

Una vez todos reunidos, empezamos a subir una cuesta que con un poco más de una hora tiene un desnivel de 300 metros .

Cuando nos cansábamos nos parábamos un poco, y otra vez a subir .

El camino es siempre entre un bosque espeso de pinos y la sombra hacía que no notáramos tanto el calor del Sol .

Cuando llegamos a la cima dejamos la comida todos juntos en un mismo sitio y nos fuimos a una ermita en donde hay una boa de cinco o seis metros de larga .

Es una serpiente muy bonita, larga y gorda . Dicen que la llevaron de América y el Sr. que la llevó , cuando era viva, creyendose que era

un tronco, se sentó encima de ella . Con el peso del hombre se despertó y entonces prometió él que si podia salvarse de la fiera y la podia matar, la llevaria a Sta Fé, ermita cercana a Orgañá y pueblo en donde él habia nacido .

Una vez vista la serpiente y contemplar la gran extensión de terreno que se dominava desde la ermita nos volvimos al sitio donde habíamos dejado la merienda .

Alli habia unas 400 personas entre grandes y pequeños , que también subieron a pasar un dia al campo .

Unos jugaban , otros preparaban la comida, otros contemplaban el panorama y otros miraban lo que hacian los demás .

Habia cuatro músicos que tocaban y los jóvenes bailaban .

A las 12 un empleado municipal de Orgañá hizo un pregón invitando a los forasteros a que hicieran una hilera de gente y a los que eran del pueblo, otra .

Cuando todos estábamos bien arreglados , nos entregaron un pan que regalaba el Ayuntamiento y cuya forma en nada se parece al que venden en las panaderias .

Una vez recogido el pan , nos fuimos todos en un mismo sitio y comimos con mucho apetito y alegria .

Cuando terminamos de comer, ya los músicos empezaban a tocar , bailaron otra vez y esta vez tambien bailamos algunos niños y niñas .

Oimos tres o cuatro piezas y al final de ellas cogidos los objetos que llevabamos , regresamos a Orgañá .

Durante el camino recogimos unos cuantos fósiles .

En Orgañá nos esperaba el camión de nues-

tro pueblo , subimos en él y llegamos a Figols contentísimos de lo bien que transcurrió el día y las cosas nuevas que conocimos .

Juan Serradell (12 años)

Dibujos y clichés de Miguel Soláns (13 años)

LA NINA MEVA

Tinc una nina que
es diu Merceneta.

Cada dia amb la
meva germaneta
hi juguem.

Li poso el vestidet,
la pentino i la por-

to a passejar perquè no plori .

Sempre busco retallets per poder-li fer força vestidets i així poder anar ben mudada. Quan els hi faig, els hi tinc d'emprovar moltes vegades i a voltes no li puc posar perquè li he fet xic .

Carmeta Ginestá

9 anys

Dibuix i clixé de Joan Serrradell (12 anys)

M'HAVIA ENGANYAT

Ahir a la tarde estava guardan les vaques de "cal Grau" al prat de Segre i vaig sentir el soroll fort d' un motor .

Jo creia que era un camió que passava per la carretera d'Organyà i vinga mirar i mirar i no el veia .

Després vaig sentir que el soroll es feia més fort i sobre el meu cap, i llavors vaig mirar enlaire i vaig veurer que era un aeroplà molt gros de tres motors .

M'havia enganyat !

Em va agradar molt perquè no em veiem gaires i també perquè a vegades el soroll es sentia fort i altres vegades fluix i semblava que toquessin música alli dalt .

M'agradaria molt pujar a un aeroplà però també em faria por perquè podriem caure quan estessim tan alts .

Rafel Puigcercós

10 anys

Dibuix i clixé de Rafel Puigercós (10 anys)

Dibuix i clixé de

Joan Serradell
12 anys

QUAN ERA PETITA

Una vegada, quan era petita, vaig anar a buscar llenya amb el pare, al bosc de Boroliu.

Mentre estàvem per allí vàrem trobar una conillera (un cau). El pare la va mirar . Hi havia dos conillets molt petitets , que encara no hi veien .

Llavors , el pare va dir : Matem-los , perquè igual es moriran puig quan vingui la seva mare , amb l'olor coneixerà que hem vingut i s'en tornarà, els deixarà sols , per salvar-se ella deixarà morir als seus fillets. Els avorreix .

Però jo vaig dir :

— No els matem pare , que m'els emportaré a casa per jugar .

Així ho vàrem fer .

En arribar a casa els vaig ensenyar a la mare tota contenta i ella va dir :

— El que podries fer es fer-los menjar a la gateta que s'engreixarà .

Com que jo estimava molt a la gateta i aquesta tenia un gatonet xic , xic , vaig pensar que la mare tenia molta rao, i els hi vaig donar .

La gateta, n'agafà un amb les dents i s'el emporta cap dalt on tenia el seu fillet . Llavors tornà a buscar l'altre i també s'el emporta .

Van passar uns quans dies, fins que un dia va

rem anar a dalt i veiérem que els dos conillets corrien tots espavilats . En veure'ns es van posar a correr cap al niu del gatet i la gateta els donava mamá .

Vaig tenir una gran alegria i allavors encara em vaig estimar més a la gateta per lo bona que havia estat . Va estimar més als conillets que la seva propia mare .

Maria Montaner

EL TALP

Aquet mati he anat a la reguera a rentar-me els peus i les cames .

Estava acotxat netejan-me els peus i fot d'una i casi be per sobre dels peus, m'ha pasat una rata corren molt .

Jo he tingut un sust i m'he posat a cridar .
Al sentir els meus crits han sortit de casa se -
va moltes dones per veurer el que passava i al
veurer la rata han dit :

— Ca , no , això no es una rata , això es un
talp .

Ens posàrem tots a correr darrera del talp i
jo amb un bastó llarc i groixut que portava , el
vaig encertar d'un cop i el vaig matar .

Vicenç Espunyes

8 anys

Dibuix i clixé del mateix nen

EL GAT DE CASA

A casa nostra tenim un gatet molt mansoi . Es
diu Xilín .

Quan li passo la ma pel cap, després pel coll,
i vaig seguin per tot el seu cos, aquella pell de
seda tan fina , ell està tot content .

De vegades quan li faig una carícia , allarga
la poteta com si volgés saludar .

¡ Quin gatet mes amable !

S'en va cap a l'era tot tranquil per agafar les rates.

L'altre dia el vaig xafar i em va clavar les urpes a la ma i ¡ Quina sangrera em va sortir ! . Tambè es un animal ben ipòcrita perquè demostrava que erem molt amiguets i al més petit descuit, ja em clavà les urpes .

Nuria Sala

10 anys

Dibuix i clixè de la mateixa nena

PORQUÉ NO FUÍ A LA ESCUELA

Mi mamá se fué a Barcelona, porque mi hermana que servia allá , se puso enferma . Estuvo un

mes fuera y yo hacia de ama de casa . Hacía la comida para mi padre , mi hermano y yo . Fre - gaba, lababa, escobaba y daba de comer a los tocinos, a los conejos, gallinas y polluelos .

Mi padre decía que todo lo hacía muy bien y que comiera mucho cuando él estuviera fuera para la merienda .

Me gustaba mucho hacer las faenas de casa y procuraba tenerlo todo a punto y en orden .

Algunas veces sentía añoranza por mi madre pero pensaba que mejor la necesitaba mi her - mana que no yo , porque ella estaba enferma y queria que se curase .

No sabíamos el dia que llegaria mi madre y mi hermana porque èsto ya estaba buena y yo todos los dias pensaba . — A ver si llega hoy .

Hasta que un dia me dije . — Hoy llegaràn . I me puse a fregar la mesa i los cántaros para lo encontrasen bien límpio .

Llegó la noche y oimos que subian la escalera y yo dije — Ya están aqui . Ellas eran .

Todos nos pusimos muy contentos les abrazamos mucho .

Ahora ya vuelvo a colegio y mi hermana está restablecida .

Nuria Serradell

12 años

Dibujo y cliché de la misma niña

Durant aquest curs hem tingut el goig d' establir intercanvi amb :

Vida Escolar de Sant Vicenç de Castellet

Endavant " Plana Rodona

Avant " Vilafranca del Penedés

Batec " " " "

Inquietud de Menarguens

L'amic de Cervera

L'alegria d' Oló — d' Olò	
Sempre avant de	Corbera de Llobregat
Treball	„ Plana Rodona
L'escolar	„ Massanet de Cabrenys
Roldán	„ „ „ „
Llum	„ Sant Pere Molanta
El Carol	„ Vallbona d'Anoia
Cultura infantil d'Arbeca	

Al publicar aquest darrer número de curs salutem als companys d'intercanvi i als seus respectius Srs. Mestres, fins al proper curs.

